

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

T ante A

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Syringi, dicti sunt, quorum corpus longo morbo exhaustum est, & colliquescit. Idem lib. 23. cap. 23: Præcordiorum vitis syntecticus, comitialibus in vino, in aqua mulsâ linguæ paralyti.

Synteresis, pen. prod. *συντηρησις*, Dicitur potest attentio, seu concitatio: nam à *συντηρησις*, quod est conseruare, derivatur. Vnde ea pars animæ, quæ vitia aduersatur, & sese semper immaculatam cupit à vitiis conseruare, & perpetrata malâ continuo arguit, Synteresis dicitur.

Synthemata, pen. prod. genitivo synthematis, pen. corr. *συνθηματιον*, Signum bellicum quod datur in hostem acci. Item tessera vigilantiæ, quæ erat tabella scripta à tribuno data. Item nota & tessera quædam epistolariis, commendatrix ejus qui eam reddebat. In Pandectis item Græcis Synthemata vocantur Diplomata, quæ eis dabantur, qui cursu publico utebantur. Synthemata item dicuntur breues quædam & obscuræ sententiæ, & quædam quasi ænigmata, altiorum quendam & reconditum sensum occultantia: cuiusmodi sunt Pythagoræ symbola. Habet & alia significata apud Græcos: quæ quoniam ad linguæ Latinæ instructionem nihil pertinent, ex Græcorum Lericis petenda relinquimus.

Synthesis, pen. corr. f. t. *συνθεσις*, Compositio, dicitur *συνθεσις*, quod est componere. Quintus Sertorius pro compositione accepit: vitem (inquiens) deprehendit in illis Synthesis, & vulgata satis medicamina dicit. Est item Synthesis, figura contraria *συνθεσις*, à quibusdam confectis exordiens, & desinens in id quod in questione est. Analysis autem quasi textio est complexio. Significatur item hoc nomine apta & concinna orationis & verborum structura & collocatio: in qua ita componuntur & struuntur verba, ut non asper eorum concursus, non hinc illuc sit, sed leniter & agmine ratas, & moliter fluens. De qua ratione satis multa discimus Cic. 3. de Orat. & Quintil. lib. 9. Et etiam Synthesis genus vestis brevis, quæ Romani peculiariter in Saturnalibus utebantur. Illi enim diebus omnes exuebant rogam, & synthetism inducebant. Dicitur synthetis ab eo, quod confuta contextaq; esset compositione quadam verticilorum. Martial. lib. 14: Synthetibus dum gaudet eques, dominusq; Senatus, Dumq; decent nostrum pilea sumpta Iovem. Sueton. in Neron. cap. 51: Ac plerumq; synthetism indutus, ligato circa collum fodario pro diebus in publicis sine cinctu, & discalceatus. Synthesis præterea aliquando accipitur pro tota veste in vestuario composita. Scævola in Titia, de Auro & argenteo legat. Quædam ex universa vestitio est, synthetism: tunicas singulas & palliola Semproniam eligere possit.

Syntomias, *συντομιας*, Quam Latine concisionem veteres possumus, figura est, qua res quantumvis magnæ, brevi & compendioso verborum ambitu redduntur. Quam eandem nonnulli Græcorum *συντομιας* appellant, à luce quam rebus addit. Nonnulli etiam *συντομιας*, à movendi efficacia. Dicitur Syntomia, dicitur *συντομιας*, quod est concidere, abbreviare.

Sypharium, *σφαιριον*, n. l. Velum fuit (inquit Probus) sub quo latebant paradoxi, quum in scenam prodibant, aut hostium mimici. Alii dicunt esse omne quod condantem mimum præviu suspenditur. Vide GIPARIUM & SYPARIUM.

Syraxum, pro sapa, huc non pertinet: quum prima ejus syllaba apud Græcos per a scribatur: quod & ipsum etymologia exigit. Nam *σάραξ* dicitur putatur, eò quod ad tertiam partem ad ignem excutitur.

Syracum, *συρακων*, Color factus ex synopide, & sandyce mixtus, quo minium adulteratur. Plin. lib. 35. cap. 6: Sublimi autem syrico minium, compendit ratio demonstrat. Et paulò antè: Præterea è visioibus ochra, cærulea uista, sandaracha, sandyx, syricum, atramentum.

Syringites, *συντηρησις*, Gemma quæ stipulæ internodio similis est, ac perperna fistula cavatur. Plin. lib. 37. cap. 10.

Syrinx, *συντηρησις*, fistula, sive ea simplex sit, quam Græci vocant *συντηρησις*: sive ex pluribus calamis contexta, quam illi re-

pellant. Fabulantur poetæ Syringas nymphas fuisse Arcadiæ, quæ quum Panos vim effugere non possent, mutatione deorum mutata est in palustres calamos. Ovid. Metamorph.

Inter Hamadryadas celeberrima Nonacrias Naias una fuit, Nympha Syringa vocabant.

Syriscus, [717 dicitur *συντηρησις*] Vas vimineum in quo ficus solent aservari. Cæl. Rhodig. lib. 9. cap. 7.

Syrites, *συντηρησις*, Lapis qui in lupi vesica nascitur. Plin. lib. 11. cap. 37: In vesica lupi lapsus, qui Syrites appellatur.

Syrma, *συντηρησις*, n. l. Genus vestis tragicorum, vel causa, sive tractus vestis seminarum. Martial. lib. 12: Apraxi longam tu quoq; syrma tibi. Idem lib. 1: Musa nec infanso symate condita tumer. Seneca de Bacch. Qui habitu muliebri nonnunquam se ornabat, auro decorum syrma barbaricum. Sumitur interdum pro longa tragicæ orationis serie, tenorem suum ut que in ultimum protrahente à *συντηρησις*, traho.

Syrma, *συντηρησις*, Cibi genus ex adipe & melle confectum, purificationibus in primis aptum. Idem certaminis genus apud Spartanos, in quo victor huiusmodi syrma donabatur. Item raphani genus, apud Herodotum. Vide Cæl. Rhodig. lib. 27. cap. 23.

Syrupus, *συντηρησις*, succus qui trahit, à *συντηρησις*, quod est traho.

Syrus, sive potius Sirus per nos, nostrum, m. l. fossa seu canalis subterraneus, in quo frumentum conditur, & diutissime conservatur. [dicitur *συντηρησις*] Gal. Vnde fuisse à *συντηρησις*, Ital. Fossa. Ger. Kersgrub. Hisp. Cava à hoyo. Pol. Groba dia chermana, rra. Vng. Kuzza verem. Ang. A place under the earth to lay up and keep wheat in.] Sirus, inquit Curtius lib. 6, vocat Barbari circa Caspium, quos ita solenter abscondunt, ut nisi qui defoderint, invenire non possint: in iis condunt fruges erant. Plin. lib. 11. cap. 30: Vtilissimè servantur in scrobibus, quos syros vocant: ut in Cappadocia & Thracia, Hispania & Africa. Columell. lib. 1. cap. 6: Vbi putorum in modum, quos appellant syros, excavata humis à se fructus recipit. Vide plura de hoc supra in dictione SIRSIS. Syrus item autore Nonio, scopas significat à Græco *συντηρησις*. Varro in Marciopore: Ventiq; frigido scab axe eruperant phœnici septentrionum filii, secum teneros regulas ramos syros.

Sylsistia, *συντηρησις*, Græca vox est, soliditatem significans fore convisum. Vnde *συντηρησις* dicuntur sodales, qui, eadem utitur mensa. Cuius iurisdictionis de Verborum significat. Sodalites sunt, qui ejusdem collegii sunt, quos Græci *συντηρησις* vocant.

Sylsistia, *συντηρησις*, Figura qua longa syllaba contra naturam corripitur: ut apud Virgilium: Connubio iugam stabili, propriamq; dicabo: ubi nu, syllaba, corripitur, quæ naturam longæ est: quum à nubo deducatur, cujus prima syllaba producitur. Quare & in nomine connubium erat producenda: quo pacto etiam idem usus est tertio Aeneidos: Hæstioni Andromache Pyrrhin' connubia feras?

Syzygia, *συντηρησις*, Coniugium, sive coniugatio. Vnde Galenus lib. 8. & 10. De usu partium, septem illas partium accretionum productiones, quibus sensus à cerebro in universum corpus distribuuntur, syzygias appellat. Harum prima est nervorum *συντηρησις*: hoc est, visio, quæ circa medium sui coeunt, & Græcæ literæ imaginem referunt, rursusq; separati, in oculos recipiuntur, quibus spiritum visiois subministrant. Secunda syzygia nervi in oculorum musculis inserti, motum illis suppeditant. Tertia gustus sensum in linguam, reliquasq; omnes partes deferit. Quarta toti palati tunice inseritur. Quinta ad aures fertur. Iisq; sensum auditus suppeditat. Sexta ad ocella, visceraq; omnia sensum transmittit, nervosq; recurrentes producit. Septima dat motum linguæ, & rectis laryngis musculis. Est & alia præter has, quæ versus aures odoratus gratia deferunt: quæ idcirco non annumeratur inter nervorum syzygias, quod extra cranium non prodeat. Vide plura de his apud Galenum de dissect. nervorum, & lib. 8. & 10. De usu partium.

LITERA, ut cæteræ mutæ, non nihil inter pronuntiandum exhibet negotii. Quod & Lucianus significat, qui in iudicio vocalium ludens, inducit T litteram obijcientem, quod vinculis quibusdam vocem humanam intorquet, ac dilacerare conetur. Apud Atticos & Dores frequenter e sede sua eicit. Rursus apud Latinos non pauca

per scribi solebant, quæ nuper per scribimus. Nam mentare & pulsare antiqui dicebant, nos mensare & pulsare dicimus. Habet præterea T littera cognationem quandam cum d, ut ait Quintilianus. cap. 4. Veteres namq; Alexander & Callandra sequebantur, ubi nos Alexander & Callandra.

T ante **A**.

Tābānūs, *ταβανι*, pen. corr. m. l. Mulcæ genus, quod & aliam Latini nominant, in ore aculeum habens, quo armenta maxime infestat. [dicitur *συντηρησις*] Gall. Taban. Ital. Tavano, tavana. Ger. Eibramme. Hisp. El tavana. Pol. Gyk, bak, sikora, hyl'o. Vng. korges, sene, bogar. Ang. A flye sucking the blood of beastes, & sic or dog ge. sic.] Vnde Poeta fingunt lo puellem, tabanæ a lusone: m. m. illo, vesiam fuisse in infansiam. Plin. lib. 11. cap. 11. Reliquorum

Reliquorum quibusdam aculeus in ore, ut asilo sive tabanū dicitur placitum culicibus & quibusdam muscis. Varro 2. de Re rust. cap. 5: itaque quod cas astate tabani concitare solent. &c.

Tabellatio, vide TABULI.

Tabellarius, vide TABULA.

Tabes, vide TABES.

Tabernaculum, s. p. Quodvis ædificium habitacioni aptum à tabulis quibus claudatur, aut operiebatur. ut patet Vlpianus de verborum significacionibus, aut à trabibus validioribus quibus superiora suspendebatur, quasi trabena, ut placet Donato. [Cicero. Gall. Lupo, an lege, boutique. Ital. Bottega, allog. ziamanti, albergo. Ger. Behausung/gaden/istam. Bel. Eenem windet. Hisp. tienda donde algo se vende, meson de renta. Pol. Przystank do mieszkania, Kramnica. Vng. Hely, szállás. Ang. A ware house, a shop, or work house.] Cicero Attic. lib. 14: Tabernæ mihi dux concutunt. Idem ad Quint. Frat. lib. 3: Crassipedis ambulatio ablatæ, hominibus tabernæ plurimum, magna vis aquæ usq; ad piscinã publicam. & Tabernæ diversoria. [Hisp. malin. yon. Pol. Ciepota polska, Karczma.] Plaut. in Menæch. quoniam potes abducere in tabernam ædificium diversorium. & Taberna non dicitur in qua merces vendantur: item officina in qua fiunt opera. Et tabernarum quædam lanaria, quædam vinaria, quædam olearia, & hujusmodi. Nonius scribit tabernas non tantum vinarias esse, sed & omnes quæ sunt popularis usus. Plin. lib. 10. cap. 43: Postea ad tabernam remeans plurimum aurorum assiduo officio mirus. Horat. lib. 1. Serm. Satyr. 4: Nal tabernas meos habeat, neq; pila libellos.

Tabernarius, s. um, adjectivum. [Cicero. Gall. Appartenant à boutique. Ital. Pertinenti à bottega. Ger. Krämerisch oder schicht. Hisp. perteneciente à tienda. Pol. Kramarski. Vng. Ala való. Ang. Belonging to a shop or work house.] ut Comedie tabernaria, in quibus humiles personæ intro ducebantur: cuiusmodi sunt insultores, qui in tabernis merces vendunt. Tabernarius, s. m. insultor, qui in taberna merces suas venales habet. [Hisp. rochil y mald. Gall. Boutique, mercier, taverne. Ital. Bottega. Ger. Ein Krämer: der in einem Kraßstade feil ist. Hisp. El tendero, mercader y vendedor. Pol. Kramarz. Vng. Kufszer. Ang. He that keeps a shop and sells his wares.] Cicero pro L. Acc. Opifices & tabernarios atq; illam omnem faciem civitatis quid est negotii concitare? Idem pro Domo sua: Clodius concitator tabernariorum: Cælius ad Cic. lib. 8: Sed dici non potest quomodo hic omnia jaceant nisi ego cum tabernariis & aquatis pugnaverim, veteris civitatem occupasset.

Tabernaculum, s. n. f. Subitanè quoddam reatum frondibus, aut stragulis operum adversus Solis, tempestatiq; insurgens: cuiusmodi sunt, quæ in castris excitantur, & modò huc modò illic transferuntur. [Hisp. tienda, en dolo ygo, ydria. Gall. Tabernacle, pavillon ou tente de guerre. Ital. Tabernacolo. Ger. Ein Zelt/gerüst. Hisp. La tienda lieno à tablas. Pol. Przystank namiot. Vng. Lakas, házik. Ang. A tent or pavilion.] Cæc. 6. bel. Gall. hic dicitur sive ac omnium saluti, inermis ex taberna culis prodit.

Tabes, s. f. Colliquatio ex morbi diuturnitate, seu nimia corporis extenuatio ex cura, animive ægritudine procedens. [Cicero. Gal. Maladie par laquelle une personne devient en diatribe et se consume. Ital. Tifichizzo, mal di tifia, marcia, foga marcia. Ger. Schwindsucht / außehrung oder außehrung. Hisp. Corrupcion à poder de tifia. Pol. Suchoty. Vng. El asztu, szarvas. Ang. A pining and drying away for lack of natural moisture.] Hujus tres sunt species. Una, quæ corpus non alitur, & summa oritur macies, & nihil occurratur, occidit: quæ ægritudine dicitur à Græcis: & qui hoc malo laborant, ἀσπερ. Altera, ubi malus corporis habitus est, ideoq; omnia alimēta corrumpuntur. Hanc Græci ἀσπιση dominant. Tertia; quam Græci φθισ vocant, δὴν τῶ φθισ, quod est consumi, & tabescere, quum in pulmonem descendit à capite pituita, & frequens tussis oritur, cum exulceratione. Ex hac febricula lœvis fit, quæ etiam quum quievit, tamen & repetitur: frequens tussis est, pus excreatur. Hæc Hippocrates ex Celso lib. 3. cap. 2. Tabes (inquit Festus) antiqui usurparunt pro eo quod quid faceret tabescere. Salustius Catil. Vii tabes pleriq; civium animis invaserat. Cic. 3. Tusc. Habet ardorem libidò, levitatem lenis gestiens, humilitatem metus: sed ægritudo majora quædam, tabem, cruciatum, afflictionem, &c. Virg. 6. Aeneid. In quos durus amor crudeli tabe peredit. Vbi Servius Tabes corpore deficiente paulatim. & Arborum tabes, quæ arbores alimentum non sentientes elanguescunt, & tandem arsiunt. [Cicero. Gal. Interdum aliquid cruentum, & purulentum significat, quod Græci φθισ, seu ἀσπιση, nominant. [Hisp. nek.] Ovid. 3. de Pon. Tinctaq; mortifera tabe sagitta madet. Servius in illud Virg. 3. Aeneid. Et terram tabo maculant. Tabes, inquit, nomen est sexti casus tantum: quod si velis declinare, hæc tabes, hujus tabis dices. In hæc tamen significacione ultimatius utitur nomine tabo. Idem lib. 8. Aeneid. & sanie tabo]

boq; fluentes. Vbi idem Servius. Sanies mortui est: tabo vivetis, scilicet sanguinis. Ovid. 2. Metam. Protonus invidiæ nigro squalentia tabo. Testa petit. Vbi interpret, Diptoton nomen est, & duorum casuum: nam tabi, & tabo solum inveniuntur. Virg. 3. Georg. turpi dilapsa cadavera tabo.

Tabitudo, Tabes, s. m. P. lib. 22. cap. 25: Peculiariter tamē ad tabitudinem longo morbo redactis subvenit de haliea.

Tabidus, s. um, pec. cor. Tabi obnoxius, proprie de eo dicitur qui morbo, vel animi ægritudine extabescit, & colliquatur. [Cicero. Gall. Ego pades. Gall. Estique, qui est en charre, corrompu & galle. Ital. Marce, guasto. Ger. Aufgehrend / schwad von an treiffen abtohen / Schwinsucht. Hisp. Podrido & corrompido. Pol. Schwać. Vng. El asztu, Zarradot. Ang. That is pined away for lack of natural moisture.] & Accipitur tamen etiam generalius pro omni eo, quod quovis modo corrumpitur. [Hisp. namak.] Ovid. 1. de Pont. eleg. 1: Non igitur mirum est, si mens mea tabida facta, De nive manantibus more liquefit aquæ. & Tabida lues: id est, tabifica. Virg. 3. Aeneid. subridi quam tabida membris, Corrupto cæli tractu, miserandaq; venit Arboribusq; fatiq; lues. Sic etiam tabidam vetustatem appellat. Ovid. 4. de Pont. eleg. 2: Tabida consumit ferrum lapidemq; vetustas, Nullaq; res majus tempore robur habet. & Nix tabida, quæ jam remittente se figure solvitur. Liv. belli Pun. Itaq; in levi tantum glacie, tabidaq; nive volutabantur jumcota. & Aliquando etiam tabidum dicimus, quod tabo diluitur, & saniosum est. Mart. lib. 3: Indignas premeret pectus quum tabida fauces, Inq; ipsos vultus serperet atra lues. Loquitur de lichenibus.

Tabificus, s. um, Quod tabem inducit. [Cicero. Gal. Dicitur in charre, deuoit tout se corrompre. Ital. Marce, guasto, animalisti, corrompi, infradarsi. Ger. Aufgehrend / schwad in verrottend oder tumber / schwimmen. Hisp. Corrompido, podrido. Pol. Schwać, mitycie. Vng. El eludak, el emegedő. Ang. To pine and waste away.] Ovid. 7. Metam. Lanigeris gregibus dalatus dantibus ægros sponte sua lanæque cadunt, & corpora tabent. Nonnunquam idem quod tabo, sive sanie diluio. Virg. 1. Aeneid. Et sale tabentes arvis in litore ponunt.

Tabifico, s. m. Tabes consumor, animi vel corporis morbo conficior. [Hisp. namak. Gal. Dicitur tout se corrompre, deuoit tout se corrompre. Ital. Dementi secc. Ger. Verschwachen / ver tumber und schwächen zu Wasser werden. Bel. Bero dwim / verdroghen. Hisp. Corrompido, podrido, baxer tifico. Pol. Wylsiam. Vng. Meg emegedő, el vaxk, arzik, Zarradok. Ang. To pine or waste away, to become lean.] Plaut. Capt. Tuo mero ore maceror, marcesco, colensco, & tabesco miser. Ter. Et. Adelphi. Nam & illi animum jam relevabis, qui dolore ac miseria tabescit. Cic. Attic. lib. 2: Ego autem usq; eò sum enervatus, ut hoc otio, quo nunc tabescimus, malim deponere, quam optima spe dimicare. & Tabescere sal dicitur, quum in humorem dissanditur. Cato de re Rustic. Id aliquoties faciendum in die, donec sal delinat tabescere. & Composita sunt Contabesco, distabesco, extabesco, & intabesco: quæ omnia sunt ferè ejusdem significacionis: ut est videre suis locis.

Tabificatio, Corumpo, colliquo quasi tabe conficior. [Hisp. hantek, maculón.] Hinc contabefacio, & extabefacio, composita: de quibus supra suis locis.

Tabularium, s. f. Locus in quo tabule & instrumenta publica, monumentaq; rerum gestarum asservantur, tabulariū. [Cicero. Gall. Le lieu où on garde les lettres & registres, thesor des chartres. Ital. Luogo da conservare lettere & registri. Ger. Ein Secretkanzlei: an ort da man briefe rddet und andere gemethe geschichten bindet. Hisp. Lugar donde se guardan las letras publicas. Pol. Miejsce gdzie zapisy i listy publiczne chowia, kancelaria. Vng. Lelkel tartó hely. Ang. A chest or place wherein evidentes or registres are kept.] Plin. lib. 35. cap. 2: Tabularia codicibus implebantur, & monumentis rerum in magistratu gestarum. Apuleius libro ultimo Flor. Medici quum intra verint ad ægium, uti vident, nemo eorum quod per pulcra tabularia in aëlibus visant & lacunaria auro oblita, &c. & Dicitur autem tabularium, non tabularium, quemadmodum & signum, non signum. Differtq; à piacotheca, quod in ea tabule

querendi causam habeat. Terent. in Adolph. Tacet egomet conveniam Pamphilum. Sed inter Tacco & Sileo quid inter sit: quæri potest: non enim verisimile est utrumque tandem notationem & originem aut denique significationem habere, quum literis & forma adeo differant. Cornel. igitur Plautus de differat. voc. ita distinguit: Silet cæsus loquentis sermo comprimitur ab ipsa significatione literæ: Tacet verò qui nec loqui quidem corpit.

Tætum est, impersonale. Terent. in Adolph. Ignotum est, tæcium est, creditum est.

Tætus, is qui tacet. [Tætum] damam [Tætum] damam. Gall. Qui se tait. Ital. Chi tace. Ger. Stillschweigend/der da schweigt. Hisp. El que calla. Pol. Mlęczy. Vng. Halgata. Ang. That keepeth silence, and speaketh not. Cic. in Cat. Quid expectas autentatem loquentium, quorum voluntatem tacitorum perspicis. Aliquando passivè pro eo quod tacetur. [Tætum] Gall. Secret, cache. Ital. Secreto, nascosto. Ger. Verschwiegen/der man geschweigt. Hisp. Secreto, escondido. Virg. 6. Aeneid. Quis te magne Cato tacitum, aut te Cosse relinquit? Tacitum mel, quod per se fluit, & est optimum. Tacitum os alicui prebere, est nihil profus respondere. Cic. 1. Verrina: Qui teles priore actione interrogari nolueris, & is tacitum os prebere malueris.

Tætus, adverbium, Secretè, clam, obscure. Gall. Sans dire mot, secrettement, sans bruit. Ital. Senza parlare, secretamente. Ger. Stillschweigend. Hisp. Sin hablar, secreto y escondidamente. Pol. Mlęczy, tajemnie. Vng. Halgatas, alattomba. Ang. Quietly, secretly. Cic. pro Quintio: Hæc ne petite quidem tacitè obsecrè: permittitur. Idem pro Poinpicio: Hi vos, quoniam libere loqui non licet, tacitè rogant. Plaut. Pœn. Matronæ tacitè spectent, tacitè rideant. Habere alicui tacitè, Liv. lib. 2. Dec. 5: Et quamquam dissimulare, & tacitè habere id, patiti, hauecat.

Tæturnus, a, um, Qui paucorum est verborum, & minimè garulius. Gall. Qui dit peu. Ital. Taciturno, qui ne dit mot ou bien peu. Ital. Tacito, taciturno. Ger. Still/der wenig wort redet/der nicht viel sprack/et verschwiegen. Hisp. El que mucho calla. Pol. Mlęczy. Vn. Halgata, kvasi bezglos. Ang. That sayeth naught good nor bad. Ovid. 2. de Arte: Qui sermone placet, taciturno silentia vitæ: Qui canit ante, canat: qui bibit arte, bibat. Ripa taciturnus: id est, quieta, in qua nullus auditur strepitus. Horat. 2. Carm. Ode 20: Carcè, Ripa vagis taciturna ventis.

Tæturnus, diminutivum, Apuleius: Blanda mulier & taciturnula. Taciturnissimum ostium apud Plaut. in Cure. valeant ostium? H. Bellissimum hercle vidi & taciturnissimū. Taciturnitas, f. Silentium. [Tætum] domi [Tætum] domum. Gall. Taciturnité, ne parler point, ne dire mot. Ital. Effo parlare poco. Ger. Still mit red/verschwiegenheit. Hisp. Aquel habita de mucho callar. Pol. Mlęczy. Vng. Halgatas. Ang. A keeping of silence. Cic. de Invent. Taciturnitas imitator confessionem. Terent. in And. Sed his, quas semper intellexi in te fitas, fide, & taciturnitate. Cic. Attic. lib. 7: Suspicionem mihi majorem tua taciturnitas attulerat. Horat. 4. Carm. Ode 8: quid foret linc, Mavortisq; puer, si taciturnitas Obstat meritis Invida Romulo?

Tætus, mæm, A Vegetio appellatur, quibus cura incumbit instructo de aciei Nam mæm instructe est, & ordinare.

Tætus, Vide TANGO.

Tætus, Vide TEDA.

Tætus, adverbium, vel tæsum est, verbum impersonale, Tætium: hoc est, satietas & fastidium capit. [Tætum] [Tætum] ONI mæm. Gall. Estre ennuyé de fastidie. Ital. Romagine, fastidire. Ger. Berdruf haben Bel Berdructa. Hisp. Ha no hallo a enojo. Pol. Prękro sęć, mięry. Vng. Meg unyam. Ang. I wearied si iekath. Terent. in Eynuch. Et tædet, & amore ardeo. Tædeo verbum personale in usa non est: quanvis compositum ejus pertædeo, legatur apud Gellium lib. 1: Has ille sanes quo flaret glórias, siamq; omnes finem cuperent, verborq; ejus fatigari pertæduissent. Tædet autem impersonale verbum habet serè post se accusativum cum genitivo. Cic. 2. Verr. Sunt homines quos infamiz suæ neq; pudeat, neq; tædeat. Nonnunquã accusativum sine genitivo. Cic. Attic. lib. 2: Tædet ipsam, vehementerq; pœnitet. Nonnunquã cum solo genitivo. accusativo tamen tacitè subaudito. Terent. in Eynuch. Tædet harum quotidianarum formarum. Cic. ad Attic. lib. 1: Proflus vix tædet, ita sunt omnia omnium miseria-rum plenissima. Nonnunquam cum infinitivo. Terent. in Pœn. At enim tædet audire eadem millies.

Tætium, adverbium, n. Fastidium, satietas. [Tætum] [Tætum] Gall. Ennuy & fastidie. Ital. Tedio, fastidio. Ger. En verdruf. Bel Berdruct. Hisp. Hastio, enojo. Pol. Prękro sęć, mięry. Vng. Meg unyam. Ang. Wearied, si iekath. Quint. lib. 1: Et ipsius lectiois tædium vicibus levatur. Iuven. Satyr. 7: Tætia tunc subeunt anjmos. Ovid. 9. Metamorph. nec tæ-

dia cepti Vlla mei capiam, dum spiritus iste manebit.

Tætus, pen. corr. Fastidiosus, qui omnibus tædio est. [Tætum] [Tætum] Gall. Fastidieux, ennuyé. It. Fastidioso. Ger. Ein verdrussiger müßiget/verdrüßnet. Hisp. El que teme fastidio a enojo, hastio. Pol. Kęslym prękro. Vng. Meg unyam. Ang. Wearied, si iekath. Festus.

Tætus, f. p. [Tætum] [Tætum] Gall. Robur in haud dicitur longum & stratum. Ital. Bende lungo & stretto. Ger. Ein haubend dicitur hunden so hmat hanget. Hisp. Litas de la roca, vaulas longas y estrechas. Pol. strępek, item, binda y strępkom. Vng. Tęf ang, kanaf. Ang. Riband, lace, or headbands. Vittarum extremitates, ut quæ ab infulis pendent. Virg. 7. Aeneid. -fit tortile collo Aurum ingens coluber, fit longa tænia vitæ. Quandoq; accipitur pro tota vitæ. Virg. lib. 5: Punicis libat evincti tempora tænis. Vbi Servius: Vænis, a tæna, ad tænia: nam & tæna, & tænia dicitur. Tænia (inquit Festus) proprie dicitur fascia. Græca enim dictio est τæνια, quam licet interpretatur Verrius, ut dicat esse laneum ornamentum capitis honorari Ennius in Alexandro: Volans de coelo cum corona & tæniis. Hactenus ille, Plin. lib. 31. cap. 12: Deprehenditur & leatigo oculis, sed incerta mediis glutinamentis tænia, fungo papyri bibula vix nisi litera fundente se: tantum inest fraudis. Tænia præterea dicitur lapides sub aquis candicantes in longum porrectos, a fasciarum similitudine. Plin. in Praefatione lib. 3: Nec profunda altitudo miraculum minuit. Frequentes quippe tæniæ candicantis vadi carinas terriant. Est & tænia piscicali genus apud Aristotelem, a gracilitate & longitudine dictum. Vide Plin. lib. 32. cap. 7.

Tætus, diminutivum, [Tætum] [Tætum] Colum. lib. 11. cap. 3: Brassica, quam sex foliorum erit, transferri debet: ita ut radix ejus liquida fimo illita & involuta tribus algæ tenuolis pandatur. Hoc est, quibusdam quasi fasciis. Tætus, (inquit Festus) Idem quod strunculus: a tagendo dicitur. Antiqui enim Tagere dicebant pro tangere. Vnde Tagere manum dixit Lucilius: Mutoniq; manum perferbere posse tagacem.

Tætus, gis, apud veteres in usu fuit pro tango. [Tætum] [Tætum] Tagis (inquit Festus) pro tangit, proculdubio antiqua consuetudo usurpavit. Pacuvius in Teucro: Vi ego, si quis me tagat, & tagam. Idem in Hermiona: Non certam, nisi tagam. Hinc etiam Attigo, legitur pro attingo. Plaut. in Bacch. Ne atigas puerum ista causa, quando fecit strenue. Tætus, Talaris, Talaris, Vide TALARIS.

Tætus, f. p. [Tætum] [Tætum] Gall. Petit plantal, petit fiam pour planter. Ital. Piccola pianta, piccolo ramo de plantari. Ger. Ein twiner schling/schlingweig. Hisp. Pequeña cilaca para plantar. Pol. Mal/siępek. Vng. Odo agrika. Ang. A little plant. Colum. lib. 3. cap. 17: Idque per geminas quinas, vel etiam scas partiri, complures taleolas teræ mandaverunt. Tælentum, u. n. [Tætum] [Tætum] Gall. Un talent. Ital. Talento, una parte di moneta. Ger. Ein talent/ ein gemicht/ hett 60. minn, das ist bey 600. Kronen. Hisp. Centa moneda de moneda mayor. Pol. Talant, wjebie maiać kol' 1040 y etich. Vng. Talentem, k' 2000. penn. summa. Ang. A piece of money called a talent. Multiplex fuisse budæum in eo opere quod de Arte conscripsit, latissime docet. Quoties tamen apud Scriptores talenti mentio occurrit, si nihil aliud addatur de minore talento Attico serè intelligimus, quod fuit minarum sexaginta: singulari autem minar drachmas Atticas centum continebant. Valebat itaq; talentum, sex millia drachmarum: hoc est, si ad Gallicæ pecuniæ æstimacionem redigat: coronatos sexcentos, singulari coro-

voq; variegatis, lignoso fructu, galla majore, in quo semen galli asperu, ejusde effectus cum galla. Vide Plin. li. 24. cap. 9. Tamēn, adverbative conjunctio est. Attamen, vcruntamen, nihilominus. [TAN est, quod dicitur. Gall. Tante son, neantmoins, si est in que. Ital. Non dimittenti, aut de d'omo, nondimeno, tanto via pur. Ger. Jedoch, nichtes, vel nicht. Bel. Nohitans. Hisp. Mas è mpe. Pol. Jaki. Vng. Mind az, aliat. An. Novertheloffe.] Hæc particula sequitur vocem, quanvis, quanquam, etsi, etiam si, licet, & secundum in periodicis locum habet: de qua re ubiq; exempla sunt in promptu. Aliquando particula inceptiva est. Cicero Pæto: Tamen à militia nō discedis. Aliquando ponitur pro statim. Virg. 9. Eclōg. Hic hædos depone, tamē venemus in urbem. Aliquando pro tandem. Salustius lib. 3. Histor. Nam qui conatē conati sunt, isti sæpè ferramentis navium, tamen aut vulnerati à suis, aut afflicti undarum vi, multato se de corpore, &c. Plaut. Ita faciam, ita placet, quid tum tamē? Aliquando pro duntaxat. Terent. in Hecyr. Quod potero faciam, tamen ut pietatem colam. Vbi Donatus: Tamen est, duntaxat, vel ita tamē, ut pietatem colam. Hinc componuntur Attamen, & vcruntamen, ejusdem serē significationis.

Tamēsi, adverbative particula, Quanquam vel etsi. [tam, tamē. Gall. Lacerit que, combien que. Ital. Bencita, se bene, quantunque. Ger. Weiblich schon. Hisp. No embargo, ante, no obstante, aunque. Pol. Aniżmian. Vng. Noha. Ang. Albeit, although.] Cicero, pro Sext. Tamēsi vicisse debeo, tamen de meo jure decedam. Hec in principio orationis posita, indicatv gaudet: secundo loco, subjunctivo. Tamēsi, pro tamen. Terent. in And. rape. Nisi quicquam mentium invenies, occidito. Nihil audio. Ego jam te commotum reddam. Tamēsi hoc verum est.

Taminia, f. p. [Ger. Ein getung wiber Wangen: in tertia hactenus sic signat. Etiam dicitur sicut sicut Schmerzwur.] Vix genus, sinos habens rubentes, quæ à quibusdā falso asaphis agria creditur est. Plin. lib. 23. cap. 1: Asaphis agria, sive staphis, quæ avem taminiam aliqui vocant falsò (sui enim genus habet) coliculis nigris, reddis, foliis lactucæ, ser foliiculos veniis quam scinos, viuides, similes cicorii in his nucleum triangulum Maturescit cum vindemia, nigrescitq; quum taminia rubentes nominis acia: sciamusq; illam in apricis nasci, hanc nonnulli in opacis.

Tamino, as, act. p. pro Corrumpto, licet non sit in usu. Cujus composita sunt, Attamino, Contamino & Intamino. Unde & Intaminatus.

Tandem, Postremo, deniq; ad extremū. [תחתונה baachah. Gall. A la fin, en fin finale. Ital. Finalmente, ultimamente, al postulo, al post fine, al fine. Ger. letztlich, huten hernach; zum tetsten. Bel. Im laetsten. Hisp. Finalmente en fin, à la postre. Pol. Na ostatek Vng. Végvete. An. At the last.] Virgilius: iam tandem Italix fugientis prendimus oras. Per interrogationem habet urgentem quidam, & accelerant. Cicero, Quousq; tandem abuterē Cautina patientia nostrâ? Aliquando est conjunctio expletiva. Terentius in Phorm. Itane tandem uxorem duxit Antipho injussu meo? Interdum ponitur pro aliquando, ut apud eundem: Itane tandem sororem duxit? Item pro statim. Terent. in Eunucho: perit hoc Precibus, aut precio, ut hæc tam parte aliqua tandem apud Thaidem. Tandem tandem, reticentia quædam cum abrupto sermone, nonnihil ornatus habens. Plaut. in Curcul. At tandem tandem. P. Itandem es odiosus mihi.

Tandiu, Tanto tempore. [Tant, tant, tant, tant. Gall. Tant de temps, si long temps. Ital. Tanto tempo. Ger. & Bel. So lang. Hisp. Tanto tiempo, tanta cosa. Pol. Tak dl'aga. Vng. Ennyi idog. Ang. So long.] Cicero, Verr. Nam tandiu fuit in carcere Apollonius. Tandiu & quandiu, Cicero, Verr. Ignominia autē gravis tandiu in illo homine fuit, quandiu iste in provincia mansit.

Tango, in teigi, tactum, act. t. Tactus, sensu deprehēdo. [TAN est, quod dicitur. Gall. Toucher. Ital. Tocare. Ger. Anruehen, betasten. Bel. Kueren, tasten. Hisp. Tocar. Pol. Dotykac sic. Vng. Tapasztal, meg nyeltem. Ang. To touch.] Lucret. li. 1: Tangere enim & tangi, nisi corpus nulla potest. Sed quoniam tangendo quodam modo moveri videtur ea quæ tanguntur, tangere quandoq; pro commovere capitur. Lucret. lib. 1: Nec bene pro meritis capitur, nec tangitur. Nonnanquā pro fulmine percutere. Virg. 1. Eclōg. De celo rallas memini predicere quercus. Quandoq; pro circumvenire. Turpil. At etiam ineptius meus est mihi pater istas, quia eò talento argenti tetigi veteri exemplo amantis. Aliquando idē quod compositū attingo. Cicero, Verres simul ac tetigi provinciā. Tangere aliquid pro describere, mentionē facere, obiter attingere. [TAN est, quod dicitur. Cicero, 4. Acad. Sed ubi Socrates? Vbi Aristoteles ista tetigit? Hæc modicē me tangunt id est, modiciter me commovent. Cicero, ad Att. li. 2: Cetera in magnis rebus, minus Clodii, contentionesq; quæ mihī proponuntur, modicē me tangunt. Tangere consilia

alicujus id est, mentionē eorū facere. Cicero, Postquā aut cōsilia ejus omnia tetigi. Composita à tango sunt Attingo, contingo, obtingo, pertingo, quorū significata explicatv suis locis.

Tactus, a, um, participiū passivum à tango. [TAN est, quod dicitur. Gall. Touché. Ita. Toccato. Ger. Berührt. Hisp. Tocado. Pol. Dotykany. Vng. Meg tapasztat, ut tetigit. Ang. Touched.] Cujus contrarium est Intactus. Accipitur aliquando pro afflato sive fulmine percussio. Cicero de Arusp. resp. Tactus etiam ille qui hanc urbē condidit. Pro eodem etia dicimus De, vel à celo tactus. Cicero 2. de Divinat. Natta vcrò statua, aut æta legū de celo tactus, quid habent observatum ac vetustum?

Tactus, us, ui, nomen, m. q. Ipse tangendi actus. [TAN est, quod dicitur. Gall. Touchement. Ital. Toccamento. Ger. Berührung; das anruehen; betastung. Hisp. El sentir de para poder tocar. Pol. Dotykany. Vng. Tapasztal, meg. Ang. A touching.] Plin. lib. 8. cap. 35: Necnon & vesles lepotia à pilo facere tentari est, tactu nō petinde molli, ut in cute. Virg. 2. Aen. tactuq; innoxia molli Lambere flamma comas. Tactus item est unus ex quinque corporis sensibus, à cerebro per nervos in totū corpus diffusus. Plin. li. 10. cap. 69: Ex sensibus ante cetera homini tactus, deniq; gustus: reliquis superatur è multis. Hic & tactio dicitur. Cicero, Tuscul. Qualis est hæc auris, tales sunt oculorū, & tactionū, & odoratiōnū, & saporū, quæ sunt omnes unius generis ad persundendum animum, tanquam illiquescat voluptates.

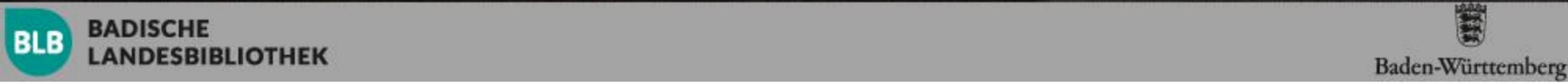
Tanos, Gemma inter smaragdos ingratē viridis & intras fordidā. Plin. lib. 37. cap. 5.

Tanquam, adverbivum est similitudinē, verbis subjunctivis gaudens. [TAN est, quod dicitur. Gall. Comme, comme si, ainsi que, ainsi comme. Ital. Come. Ger. Als ob; grad als. Bel. Otiud. Hisp. Como. Pol. Takoby. Vng. Mintha. Ang. As if, as, even as.] Plin. Nat. hist. lib. 2: Tanquā nesciamus hanc esse solam, quæ nunquā irascatur, id est, quasi nesciamus. Tanquam cum sic pro quemadmodum. Cicero, ad Cassium lib. 12: Tanquam enim si clausa sit Asia sic nihil perferatur ad nos, preter rumores de oppressio Dolabella.

Tantus, a, um, A tam deduci videtur, quāritatemq; significat, quasi tam multus, vel tam magnus, habetq; nomen Quantus sibi respondens. [TAN est, quod dicitur. Gall. si grand. Ital. Tanto, così grande. Ger. So groß. Bel. So diefto vrie so groot. Hisp. Casa tantana en quantidad. Pol. Tak wielki. Vng.anny. Ang. so much, so great.] Cicero, Phil. Multas habui conciones: nunquam tantam vidi quanta nunc est vestra. Idem 2. de Divin. Soli majorne terra sit, an tantus quantus videtur. Aliquando Quantus subintelligitur. Virg. 1. Aeneid. Tantus molis erat Romanā condere gentē. Subaudi, quanta ex jam dictis porcellis intelligi. Cicero pro Pompeio: Quis unquā tam brevi tempore tot loca adire, tantos cursus coofficere potuit? Subaudi, quantum hic conficit. Tanti genitivus, verbis jungitur ad pretiū pertinentibus. Ovid. in Epist. Penelope: Vix Priamus tantū totaq; Troia fuit. Eius tamē loco aliquando legitur ablative tanto. Plin. li. 12. cap. 18: Tanto nobis deliciae & sceminæ cōstant. Tanti, ubi verba, & quanti, ubi verba, cum eorū compositis, tantidem, quantilibet, quanticunq; junguntur verbis pretiū significantibus, qualia sunt, fimo, vradio, yceeo, mercoz, comparo, æstimo, constat, cōduco, loco, loentor, pascor, pango, pepigi, condemno, postulo, & si quæ sint alia: quæ tamen in aliis à prædictis ablativū postulant. Terent. in Eunucho: Quid agas? nisi ut te redimas captū quāi qreas Minimo: si nequeas paululo, ac quāi queat id est, tū te redimas quāi quæas. Liv. lib. 42. Mactipia tū ora annis viginti, quæ post proximū lustrum decem millibus ænis, aut plaris vārentent, ea quoque tanto plaris, quāi quanti essent, æstimarentur. Dicimus quoq; aliquid non esse tantū id est, non satis dignū, ob quod quicquid fiat &c. Ovid. in Epist. Penelope: Vix Priamus tantū totaq; Troia fuit. Cæsar ad Cicero lib. 8: Tanti non sunt Arsacem capere, Seleuciam expugnare, ut eorum verum quæ hic gestæ sunt, spectaculo careret. Tanti conjungitur quōiq; elegantē cum Alce ut quum dicitur, alterum tantum accipit id est, tantundem amplius, & adhuc tantum quantum habuit. Cicero in Orat. Per qui adhibetur ad numeros partitur in tria, ut necesse sit parrem pedis, aut æqualem esse panti, aut altero tanto, aut sesquimajorem.

Tantidem, Genitivus qui verbis pretii solet addici. Id est, æquē magno pretio. Terent. in Adelph. Domo me emptū, verberavit, me invito abduxit meam. Ob maledicta hæc tantidem postulat emptam sibi tradidit.

Tantisper, adverbivum, Tandiu postulat; post se dum donec, sive quandiu, vel quoad. [TAN est, quod dicitur. Gall. Ce temps pendant, de vant que, tant que. Ital. Tanto tempo, tanto. Ger. So lang. Hisp. Entre tanto que. Pol. Tak dl'aga. Vng. Tak odly. Ang. so long.] Cicero 2. de Invent. Deinde est in carcere deductus, ut ibi esset tantisper dum culcius, in quæ decessus in profluentem deferretur, compararetur. Terentius in Heavton. Ego te mecum esse dici tantisper volo, Dum quod redigam est, facies. & sic

ut corum auxilia tardaret. Idem lib. 1. belli Civil. Sed exercitum Caesaris viarum difficultates tardabant. Cicero ad Caesarem lib. 7: Mea quaedam tibi non ignota dubitatio aut impedire profectio me videbatur, aut certe tardare. Tardare absolutam, moram trahere. [TARDARE] hithimabim [TARDARE] hithimabim [TARDARE] hithimabim

Tardus, a, um, aliud participium, Retardatus. [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim

Tardus, is, a, r. Tardus ho. [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim

Tardus, is, a, r. Tardus ho. [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim

Tardus, is, a, r. Tardus ho. [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim

Tardus, is, a, r. Tardus ho. [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim

Tardus, is, a, r. Tardus ho. [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim

Tardus, is, a, r. Tardus ho. [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim

Tardus, is, a, r. Tardus ho. [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim

Tardus, is, a, r. Tardus ho. [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim

Tardus, is, a, r. Tardus ho. [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim

Tardus, is, a, r. Tardus ho. [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim

Tardus, is, a, r. Tardus ho. [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim

Tardus, is, a, r. Tardus ho. [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim [TARDUS] hithimabim

Ben enim Etter oder Dohm. Hisp. Cosa de materia de tere. Pol. [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim

Taurus, m. f. [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim

Taurus, m. f. [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim

Taurus, m. f. [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim

Taurus, m. f. [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim

Taurus, m. f. [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim

Taurus, m. f. [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim

Taurus, m. f. [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim

Taurus, m. f. [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim

Taurus, m. f. [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim

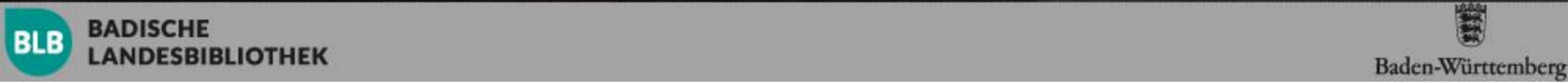
Taurus, m. f. [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim

Taurus, m. f. [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim

Taurus, m. f. [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim

Taurus, m. f. [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim

Taurus, m. f. [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim [TAV] hithimabim

Gallia facta, moniteria fuisse compertū est. Hanc Sestius Sim- lacem a Grecis vocari dixit, & esse in Arcadia tam presentis. veient ut siqui dormiant sub ea, cibusve capiant, moriuntur.

TE, Syllabica adiectio, qua pronominibus tu & te adjungitur: ut Tute, tere, pro eo quod est tuiple, & teipsum. Cicero libro 1. Epist. Vi tute mibi precepisti.

Techna, sp. [ΤΕΧΝΗ] choshmah תורה harmah תורה Gall. Art. fuisse, cantate, imitari. Ital. Arte di ingannare. Ger. Dichtung; geschwinder ist. Hisp. Arte para enganar. Pol. Zdrada, obmana chitrysi. Vng. Mestresz, iskalar, iskalar, iskalar. Ang. An art or craft; guile, deceit.] Graeca vox est, quam Latine artem seu artificium interpretari possumus. Utuntur hac voce & Latini, sed ferè in deteriori parte, pro dolo, astutia, impostura, fraude, sive officina. Teceat. Enoch. Tam scio hanc technam à Parmenone profectam, quam me vivere. Idem in Heavt. Fallite sinas technis per fevolum. Plant. in Capt. deatuatus sum miser Scylli. huius technis.

Technophydon, [ΤΕΧΝΟΦΥΔΩΝ] Technophydon, quare non artium sf- ficiam vertete possumus, magis qd. qd. n. technos hoc est à pro- ducendis amibus. Sueton. in August. Erat illi locus in edito singulis, quoniam Syraculis & technophydon vocabant.

Teddr, Tectoriolum. Tectorium vide TEGO.

Tecum, adverbium compositum ex ablativo te, & praepo- sitione cum. [ΤΕΧΝΗ] himechab תעם Ger. Mit. Bel. Me tu. Plant. in Mili. Quid nunc tace tecum loquor.

Tedra, s. p. Arboreū ex earum genere, quae resiam ferunt, abundantios succo, quam reliquae similis generis, paucior tam- è liquoris, quam picea, flammis, & luminis sacrorū etiam grata. [ΤΕΔΡΑ] lapidib. Τέδρα Δία, Δία Gall. Vae forte de boni dunt in fustis tordis, tordis in salut. Ital. Face faccia, facchina. Ger. Thänen, flechten, oder tordben. Item, Ein faced ans barqblämmen oder tordblämmen hettisphn. Hisp. Tea de pine para alumbrar. Pol. Sufus, fusca trana. C. 1. ma. Ang. A kind of tree of the which tordis armada, a torch. Improprie tamen tēdas appellamus tum pi- cea sanva patescimas, tum alia quocq; ligna, quae vel natura- li pinguedine, vel oleo pingue sita, faculae modo lucent. Hinc Cererem deam iadiferam poētae vocant, quod tēdas dicitur inflammasse, quom iove si gare vellet filiam Proserpi- nam à Plutoe abreptam. [Τέδα] picea Gall. Qui parte vna torches vo folot. Ital. Chi parte vna faccia o torche. Ger. Bactatroag ans tordisphn. Hisp. El que trae tea. Pol. Fakia smoco. Vng. Fakia hardey. Ang. A torch bearer.] Ovid. Epist. 2. Et per tedifera my- thica tacia ora. & Teda etiam accipitur pro nuptiis, sive pro ipso coniugio. Mos enim antiquum erat, ut in nuptiis (in- quit Varro) faces & tēdas semper praesent, quod olim nonni- si per noctem nubentes ducebantur à sponsa. Virg. 4. Aeneid. Si non praesentem thalami, tedaeq; fuisset.

Teges, Tegeticula vide TEGO.

Tegillum, Tegmen, vide TEGO.

Tego, gi, x. itum, s. t. Operta, obduco, obnubo, obtendo, cantege, velo. [ΤΕΓΩ] chaphah תעו תעו facti. vpholm, vpholm, vpholm. Gall. Couvert. Ital. Coperto. Ger. Bedeckt. dēda Hisp. Cubierta. Pol. Nakryty. Vng. Beszold. Ang. To cover.] Plin. lib. 13. cap. 11. Radicem lotos hac habet operam nigro cortice: qualis & callaneas tegit. Propert. lib. 4. Eleg. 3. Et tenit galea barbaram mollē caput. Ovid. 1. Amor. Eleg. 5. Pu- gabat tunica se tamen illa tegi. Idem 1. de Arte. Acquiere quot pisces, fronde teguntur aves. & Per translationem te- gere, accipitur pro sepelire. [תעוה] habelim תעוה hūlin. Ger. Begraben. vpholim. Vng. elyptum.] Martial. Quod tegi- tus, maus creditur esse malum. Cicero pro Quint. Id te admittisse concedis, quod ne mendacio quidem tegere possis. & Item pro defendere, conservare. [תעוה] vpholim. vpholim. Germ. Ein schirm; item bosca vnd zuspringen. Pol. Breni. Vng. Otobmoz.] Salut in Cacl. At Romani domi militaq; intenti: si nate, parare, alius alium hortari, hostibus obviam ire, libertatem, patriam, parentesq; armis tegere. & A tege sunt composita Contego, detego, itego, obtego, pertego, praetego, protego, itego, supertego: quorum significata su- pra explicavimus suis locis.

Tectus, s. um, participium passivum à Tego, Opertus. [תעוה] chaphah תעוה facti. vpholm, vpholm. Gall. Couvert. Ital. Coperto. Ger. Bedeckt. Hisp. Cubierta. Pol. Nakryty. Vng. Beszold. Ang. Covered.] Ovidius 12. Metamorph. Arboibus tecto discum- bere iusserat antro. & late dictum migrat in nomen, & accipi- tur pro obscuro, sectero, occulto, non manifesto. [תעוה] vpholim תעוה תעוה facti. vpholm, vpholm.] Idem 1. de Arte. Hic tibi multa haec sermone latente tecto dicere. Cicero ad Petium lib. 9. Itaq; tectis verbis ea ad te scripsi, quae apertissimis agunt Stoici. Idem pro Roscio Amer. Huc accedit, quod paulo ra-

men occultior, atq; tectior vestra ipsa cupiditas esset. Idem 2. de Orator. Ego m'hercule, inquit, Antoni semper fui, qui de te oratore sic predicarem, unum te in dicendo viden tectissimum. Tectus idem dicitur, qui est tacitus, de suis rebus nemi- ni communicans, fallax: cui opponitur Aperius. Cicero. Qui oculus & tectus dicitur, rapinum abest ut se iudice, ut possi- ciat, etc. & Tecta oves, exdem quae à patria Tarcentina, sive Graeca dicebantur, quae quod mollissimam ferrent lanam, pellibus intus pascebantur, ne vellera aut conspurcarentur, aut dumis adhaerescerent. quae de te vide Columellam libro 7. capite 6. Pliniam libro 8. capite 47. Ovium summa genera duo, tectum & colonicum: illud mollius, hoc in pascuis deli- ciatius.

Tedē, adverbium, Latenter, occulte: cuius contrarium est Aperi- te. [ΤΕΔΕ] adverbium, sed sive Gall. Couvertement Ital. Copertamente. Ger. Vertasheit; voborgem. Hisp. Cobertamente. Pol. Nakryty. Vng. Alattomba. Ang. secretly.] Cicero. Atticib. iij. die me valde. Crasso ad Junia: & tam in ab illo aperi te, tedē quicquid est datum, libenter acc. pi. Idem Petio lib. 9. Quod tu in epistola appellas tuo nomine, illi tedē me perem.

Tedum, s. u. f. sublativum, Summa pars domus, quae curia teguntur. [ΤΕΔΥΜ] adverbium, sed sive Gall. Couvertement Ital. Copertamente. Ger. Vertasheit; voborgem. Hisp. Cobertamente. Pol. Nakryty. Vng. Alattomba. Ang. secretly.] Cicero. Atticib. iij. die me valde. Crasso ad Junia: & tam in ab illo aperi te, tedē quicquid est datum, libenter acc. pi. Idem Petio lib. 9. Quod tu in epistola appellas tuo nomine, illi tedē me perem.

Tedrorium, m. u. f. Calx, sive crusta indurata parietum murum, quae tanquam pavimento lapides teguntur. [ΤΕΔΡΟΡΙΟΥ] adverbium, sed sive Gall. Couvertement Ital. Copertamente. Ger. Vertasheit; voborgem. Hisp. Cobertamente. Pol. Nakryty. Vng. Alattomba. Ang. secretly.] Cicero. Atticib. iij. die me valde. Crasso ad Junia: & tam in ab illo aperi te, tedē quicquid est datum, libenter acc. pi. Idem Petio lib. 9. Quod tu in epistola appellas tuo nomine, illi tedē me perem.

Tedrorium, m. u. f. Calx, sive crusta indurata parietum murum, quae tanquam pavimento lapides teguntur. [ΤΕΔΡΟΡΙΟΥ] adverbium, sed sive Gall. Couvertement Ital. Copertamente. Ger. Vertasheit; voborgem. Hisp. Cobertamente. Pol. Nakryty. Vng. Alattomba. Ang. secretly.] Cicero. Atticib. iij. die me valde. Crasso ad Junia: & tam in ab illo aperi te, tedē quicquid est datum, libenter acc. pi. Idem Petio lib. 9. Quod tu in epistola appellas tuo nomine, illi tedē me perem.

Tedrorium, m. u. f. Calx, sive crusta indurata parietum murum, quae tanquam pavimento lapides teguntur. [ΤΕΔΡΟΡΙΟΥ] adverbium, sed sive Gall. Couvertement Ital. Copertamente. Ger. Vertasheit; voborgem. Hisp. Cobertamente. Pol. Nakryty. Vng. Alattomba. Ang. secretly.] Cicero. Atticib. iij. die me valde. Crasso ad Junia: & tam in ab illo aperi te, tedē quicquid est datum, libenter acc. pi. Idem Petio lib. 9. Quod tu in epistola appellas tuo nomine, illi tedē me perem.

Tedrorium, m. u. f. Calx, sive crusta indurata parietum murum, quae tanquam pavimento lapides teguntur. [ΤΕΔΡΟΡΙΟΥ] adverbium, sed sive Gall. Couvertement Ital. Copertamente. Ger. Vertasheit; voborgem. Hisp. Cobertamente. Pol. Nakryty. Vng. Alattomba. Ang. secretly.] Cicero. Atticib. iij. die me valde. Crasso ad Junia: & tam in ab illo aperi te, tedē quicquid est datum, libenter acc. pi. Idem Petio lib. 9. Quod tu in epistola appellas tuo nomine, illi tedē me perem.

Tedrorium, m. u. f. Calx, sive crusta indurata parietum murum, quae tanquam pavimento lapides teguntur. [ΤΕΔΡΟΡΙΟΥ] adverbium, sed sive Gall. Couvertement Ital. Copertamente. Ger. Vertasheit; voborgem. Hisp. Cobertamente. Pol. Nakryty. Vng. Alattomba. Ang. secretly.] Cicero. Atticib. iij. die me valde. Crasso ad Junia: & tam in ab illo aperi te, tedē quicquid est datum, libenter acc. pi. Idem Petio lib. 9. Quod tu in epistola appellas tuo nomine, illi tedē me perem.

Tedrorium, m. u. f. Calx, sive crusta indurata parietum murum, quae tanquam pavimento lapides teguntur. [ΤΕΔΡΟΡΙΟΥ] adverbium, sed sive Gall. Couvertement Ital. Copertamente. Ger. Vertasheit; voborgem. Hisp. Cobertamente. Pol. Nakryty. Vng. Alattomba. Ang. secretly.] Cicero. Atticib. iij. die me valde. Crasso ad Junia: & tam in ab illo aperi te, tedē quicquid est datum, libenter acc. pi. Idem Petio lib. 9. Quod tu in epistola appellas tuo nomine, illi tedē me perem.

Tegula